

— det er allerede omtalt af et æret Medlem — med Hensyn til Forhandlingen af Brændevin, bestemmer, at det ikke maa ske efter et vist Klokkeslet, at det, naar man f. Ex. er henvist til at nyde sit Maaltid paa et offentlig Sted, som mange af os ere, skal være en Forbrydelse dertil at nyde alkoholiske Drikke, saa er det virkelig at gribe altfor stærkt ind i det private Liv. Særlig er der en Bestemmelse i dette Lovforslag, som gjør, at jeg ikke ønsker at lade det gaa videre uden at neblægge en bestemt Protest imod det. Medens jeg nemlig fuldkommen kan billige, at der i § 1 staar, at de kommunale Myndigheder have Noget at sige med Hensyn til, hvorvidt der skal etableres Udsalgsteder i Kommunerne eller ikke, saa finder jeg det i almindelig Grad mærkværdigt, at Forslagsstillerne i § 2 foreslaa, at paa Landet er det Politimesteren, der afgjør, om en saadan Tilladelse maa gives eller ikke. Jeg kan tænke mig, at en Kommune siger, at der maa være Udsalg eller Udsjænkning, og at den og den Mand maa faae det, men er det en Mand, der ikke er velset af Politimesteren — ja det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust) vil formodentlig indrømme mig, at der kan tænkes en Politimester, der siger: Nei, det er en ivrig Venstremand, ham vil jeg ikke give en Bevilling, og der er ikke i Forslaget anvist nogen som helst Maade, hvorpaa Politimesterens Afslag kan ændres. Bedkommende kan ikke efter Lovforslaget henvende sig til Amtet eller andetheds for at faae Forandring i Politimesterens Afgjørelse. De Herrer foreslaa, at Politimesteren her skal være eneraadig, og naar han siger: Den Mand maa ikke faae Bevilling til Udsjænkning, kan ingen Magt i Verden staffe ham den. Jeg troede ikke, at de ærede Forslagsstillere havde den Tillid til Politimestrene omkring paa Landet, at de ville lægge en saadan Myndighed i deres Hænder, som de ikke have havt tidligere. Jeg vil for mit Bedkommende ikke være med dertil, og vil ingen Andre stille Ændringsforslag paa dette Punkt, naar Lovforslaget kommer frem igjen, vil jeg gjøre det.

Bust: Lige overfor den enkelte Paragraf, som det ærede Medlem nævuede, blive vi to enige. Jeg faae hellere, at det var en almindelig Regel for hele Landet, at det var Indenrigsministeren, end at det var de forskjellige Politimestre, der gav Tilladelsen. Men det ærede Medlem er jo ikke ny i denne Sag, han veed saa godt, at naar man sidder i et Udvalg, maa man, naar man vil naa et Resultat, undertiden tage Hensyn til de forskjellige Sider, og vi kom i den første Af-

deling af Samlingen ikke længere end til at afgive en foreløbig Betænkning. I det Kapitel er jeg som sagt fuldstændig enig med det ærede Medlem, jeg tror ogsaa, at det var bedre at have Indenrigsministeren end de forskjellige Politimestre, der have forskjellige lokale Hensyn at tage, og som have den forskjelligste Opfattelse. Hvis det er muligt at naa et Resultat, kan jeg altsaa godt være enig med det ærede Medlem, men det kunde ikke falde mig ind paa et saadant foreløbigt Stadium at tage et Særstandpunkt, som jeg mulig paa enkelte Punkter kunde have i Udvalget. Arbejdet er og kan jo kun være halvt færdigt; men jeg har oprindelig fundet det heldigst, at det blev Ministeren, der gav Tilladelse, medens andre Medlemmer af Udvalget havde en anden Opfattelse. Der næst vil jeg sige til det ærede Medlem, at jeg har aldrig indkasseret her i denne Sag, at Forholdet skulde være det, at de Udtalelser, der vare komne, ubetinget havde sluttet sig til dette Lovforslag. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) begyndte jo allerede med en Protest, idet han jo ønskede, at der skulde tages endnu flere Hensyn, end det var, og den ærede Minister var jo heller ikke ubetinget fornøiet. Jeg har aldrig sagt, at de, der havde udtalt sig, vare fornøiede med Lovforslaget akkurat i den Form, i hvilken det her foreligger; men jeg har sagt Et, og det dober jeg at staa ved, at med Undtagelse af det ærede Medlem — skjøndt han tog ogsaa sit Forbehold — er der gaaet en velvillig Stemning igennem de faldne Udtalelser ligeoverfor den Tanke at være med til paa forskjellig Maade og ved forskjellige Midler at modarbejde Drikkefærdigheden, hvis det kan gøres uden at træde den personlige Frihed for nær. Det har jeg sagt, og det skal siges, at de ærede Totalafholdenhedsmeend have vist sig at være saa stærke i dette Land, at de have forandret dette Thing ikke saa lidt ligeoverfor den Sag, at gjøre Noget ligeoverfor Drikkeriet. Det er ikke saa mange Aar siden, at vi stod her, naar vi behandlede Andragender fra Finantsudvalget, med to Indstillinger ligeoverfor et Forslag, om vi skulde give Tilskud til Totalafholdenhedsforeninger eller ikke. Endelig kom man saa vidt, at man gav en lille Bevilling, og nu ere vi naaede saa vidt, at vi have forhøiet Bevillingen med 100 Procent. Der er ikke saa lidt Forskjel i dette Things Holdning ligeoverfor denne Sag i de senere Aar, og det er Totalafholdelsesbevægelsen Skyld i, den har voxet sig saa stærk og er blevet en saadan Magt i vort Land, at man begynder at lytte efter, hvad dens Meend forlange, og hvad de ville. Jeg, som altid har staaet